

ת"ד 6691/01/18 - מדינת ישראל נגד דורון פלדמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 6691-01-18 מדינת ישראל נ' פלדמן

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד
מדינת ישראל
הנאשם:
דורון פלדמן

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם לדיון.

1. הנאשם הועמד לדיון על עבירות של סיכון עוברי דרך בנהיגה אחורנית, התנהגות הגורמת נזק ונהיגה בחוסר זהירות. על פי עובדות כתב האישום נהג הנאשם ביום 18.10.17 משאית מסוג "רנו" ברחוב התחיה בת ים והחל להסיע את המשאית לאחור. הנאשם, כך נאמר, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך ולא נקט אמצעי זהירות מתחייבים בעת שנסע לאחור, לא הבחין מבעוד מועד בנהג אוטובוס מעורב שהתקרב אליו וחסם את דרכו. כתוצאה מכך התנגשו כלי הרכב. בעקבות התאונה נחבל נהג האוטובוס וכלי הרכב ניזוקו.

2. הדיון הראשון בתיק נקבע ליום 20.3.18. מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי ההזמנה לדיון זה נשלחה למענו של הנאשם ושם נדרשה על ידי אמו אריאלה. הנאשם לא התייצב לדיון ועל כן נשפט בהיעדרו ונגזרו עליו קנס, פסילה מותנית ופסילה למשך 21 יום בהתחשב בכך שתוצאות התאונה היו אמנם קלות אך רשלנותו של הנאשם (כעולה מעובדות כתב האישום) הייתה ברף גבוה. עיון בתיק האלקטרוני מלמד כי עותק פרוטוקול פסק הדין והודעות מתאימות על פי העונשים שהושטו נשלחו שוב לאותו מען אליו נשלחה ההזמנה ונדרש, בשנית, על ידי אמו של הנאשם אריאלה. מכאן הבקשה שלפניי.

3. בבקשה שהוגשה ללא תצהיר או אסמכתאות אחרות טוען הנאשם כי רק בחודש ספטמבר 2018 נודע לו ממעבידו כי רישיון הנהיגה שלו נפסל וכי קודם לכן לא קיבל על כך כל הודעה. הנאשם טוען כי היה במשטרה לאחר התאונה לצורך מסירת הודעה עם הנהג המעורב אולם סבר כי בכך תם העניין. לטענת הנאשם, הוא וגם הנהג המעורב אישרה בהודעה במשטרה כי "מישהו" (כך על פי ניסוחו של הנאשם בבקשה) כיוון את הנאשם בעת הנסיעה לאחור. התביעה מתנגדת לבקשה.

דיון

4. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה שכן הנאשם לא הראה כי קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון בעניינו ולא הראה כי הותרת פסק הדין בעינו תגרום לו עיוות דין.

הכלל שנקבע בהלכה הפסוקה לעניין אופן הגשת בקשה לביטול פסק הדין שניתן עקב אי התייצבות הנאשם קובע כי **"[ש] על המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות**

להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש. לאחר שיעיין בית-המשפט בבקשה הוא מוסמך לדחותה על סמך הדברים האמורים בה בלבד. עם זאת בית-המשפט מוסמך על-פי שיקול-דעתו, גם לבקש את תגובת המדינה או במקרים חריגים, כשהנסיבות מצדיקות זאת, לזמן את הצדדים לפניו. ... ככלל, טיעון בעל-פה אינו נדרש נוכח חובת המבקש-הנאשם לפרט את מלוא טענותיו בבקשתו... אולם בית-המשפט לא ישעה לבקשה להיות נוכח בדיון מקום שבו המבקש לא טרח לפרט במסגרת בקשתו ובמסגרת התצהיר התומך בה את הפרטים המלאים הדרושים על-מנת להכריע בטענות ולהחליט בבקשה. הוא גם לא יאפשר למבקש להופיע לדיון רק על-מנת לאפשר לו להשלים בעל-פה את הדברים שלא טרח לפרט בכתב". (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)).

5. טענות הנאשם כי לא זומן כלל או לא זומן כדין לדיון במסגרתו נשפט בהיעדרו אינה נתמכת בתצהיר או בכל ראייה אחרת ומשכך אין לשעות לה. מנגד, וכאמור, עולה מעיון בתיק האלקטרוני כי ההזמנה לדיון נשלחה למענו של הנאשם ושם נמסרה לאמו אריאלה. נזכיר כי סעיף 237 (א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי "**מסמך שיש להמציאו לאדם לפי חוק זה, המצאתו תהיה באחת מאלה: (1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני-אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו;**" מכאן שמסירת ההזמנה לדיון ולאחר מכן עותק פסק הדין שניתן לאמו של הנאשם הייתה המצאה חוקית וכשרה. הנאשם, על כל פנים, לא הצליח לסתור הנחה זו על ידי הצגת ראייה המורה אחרת.

6. הטעם האחר המצדיק ביטולו של פסק דין הוא חשש לגרימת עיוות דין לנאשם אם לא יבוטל פסק הדין. גם בעניין זה לא הצליח הנאשם להראות קיומו של חשש כאמור. הנאשם טען כי הן הוא והן הנהג המעורב טענו במסגרת כי הנאשם הסתייע במכוון בעת נסיעה לאחור, בניגוד לנטען בכתב האישום. דא עקא, הנאשם לא תמך טענה זו בתצהיר ואף לא פירט בבקשה את שמו של אותו מכוון אלא הסתפק בטענה עמומה כי הסתייע ב"מישהו". למותר לציין כי גם אותו "מישהו" לא צירף תצהיר או אסמכתא אחרת לביסוס הטענה. זאת ועוד, כיוון שהנאשם אינו חולק על כך שנגרמה תאונה, הוא אינו טורח להבהיר כיצד קרה שלמרות שהסתייע במכוון בעת נסיעה לאחור בכל זאת נגרמה התאונה כפי שמתואר בכתב האישום. הנאשם לא ציין כי העונש שהוטל עליו חמור ולא בכדי. כפי שצינתי בגזר הדין ולעיל, מדובר ברשלנות ברף גבוה של נהג משאית שעליו מוטלת חובת זהירות מוגברת. נתון זה בשילוב תוצאותיה הקלות של התאונה והעובדה שעל פי הוראות החיקוק לא קיימת חובת פסילה מביאה למסקנה כי גם העונש שהושת על הנאשם סביר ומידתי.

7. לסיכום, הנאשם לא סיפק הסבר לאי התייצבותו לדיון למרות שזומן כדין לאותו דיון. הוא לא הצליח להראות כי הותרת פסק הדין בעינו יגרום לעיוות דינו ולא הראה כי העונש שהוטל עליו חמור במיוחד. לאור כל האמור אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשע"ט, 05 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.